

POKROK ZAPADU.

Tiskárna: 1211 1/2 ulice
Telaton 6. 1008.

Vychází každou úteru.

Vydává: Tiskárské Druztvo.

Hlavní redaktor: JAN ROŠICKÝ

PŘEDPLATNÉ

Pro Spojené Státy a Kanadu obnáší \$100
ročně. Pro Evropskou Ameriku \$120
ročně. Za každý rok předplatitel v době
precentu je odepsáno ku procentu.

DO ČECH

Společně se na rok \$100. Spolu s Katedrou
Amerického \$100.

ZÁSELY PENĚZ

Jsem nešťastnější, když se koupil na před
sobě na výpravě Money Order a již sám se
šlo. Tak v registrujícím úřadu, když by
jakékoli bankovní jezdil třeba já. Můj
jeton je zlátko na pohybnou měnu, se kterou
v každé straně, kde měly a kdekoliv peníze
oběhují mělo. Na místě drobných příjmu
těl i i a 3-centové měly. Všechny stáky
měly jsou zastávy pod jednodušou stávy
příslušné faktory: Pokroky západu, Omaha, Neb.
Více není na adrese: 1076.

ORLÁKY

Dobrá a krásná obilná úroda (jsem pouze
on, když peníze k obilnému plodnosti jsou.
Za každou obilnou obilnou roční, nepří
bujel páte. Stáve 25 centů za úhrát. Za
různé obilné: bílého, žluté a jiné, bílé
ma \$1.00 za tři peníze za každé úrodě.
Nežť každý proto příslušné obilné tolik
peněz, jak vedou obilné měly si přejí. Čer
obilné na dělí duhu vnitřní se občerství na
pořádání. Adresujte jednoduše: Pokroky Záp
adu, Omaha, Neb.

Prosíme jednoho:
POKROK ZÁPADU
Omaha, Neb.

Omaha, dne 16. května '94

CHICAGO MÁ SVÉHO YERKESA, OMA
ha svého Willeyho, — jen že jméno
poslednějšího je mnohem případ
nější a významnější.

V JEDNOM KONGRESNÍM DISTRIKTU
v Indianě zvířelili v minulé volbě
demokraté a "větší jest radost nad
jedním hříšněkem pokání čínefem,
než nad 99 spravedlivými," — praví
písmo.

SÍLA SPOLKŮ JEST SÍLOU NÁRODA.
Jimi šíří se organizace našeho lidu,
jimi obrozuje a zúčelňuje se plně
na užitečný štěp. Nemístné spolka
fení sflu tu ruší, drobí a nevede k
ničemu.

POTOM ŽE PRŮ JE ZLE! GEORGE
Vanderbilt již vynaložil pět milio
nů dolarů na nový dům blízce
Asheville v sev. Karolině a ještě prý
bude státi jednou pět milionů, než
bude hotov.

V JEDNOM KATOLICKÉM TĚDENNÍ
ku, čteme: Česká kolonie ve Voly
ni v Prusku počítá 40 tisíc rodin.
Ubobá pruská "Volyň" a ještě poli
tování hcdnějši étenářstvo listu, jež
takové divné "paběrky" pěstuje.

KDYBY TY RŮZNÉ ARMÁDY NEZA
městnaných uměly ukradnout hned
celou dráhu, místo jen jednotlivých
vlaků, bylo by jim hej! Za všech
dob platilo a posud platí přísluší, že
malé zloděje věšá a ty velké nechají
bžet.

BECKINRIDGE SVÁDÍ VINU NA ČA
sopisy, že byl v známém skandálním
procesu odsouzen, jen ty prý mu
toho spískaly. Vzдор tomu však
uchází se poznovu o zvolení do kon
gresu. Až což v sejmém obvodu
státu Kentucky nečtou noviny?

PO ZAPLACENÍ DESÍTI PROCENTOVÉ
dividendy zůstane v pokladně světo
vé výstavy \$400,000 a více. Obnos
ten připomíná mimoděk, že francouz
ští vystavovatelé utrpěli v lednu po
žárem na výstavěti jen za \$90,000
škody. Až dosud obnos ten však
nebyl jím nabrazen.

DVA TISÍCE ČIŘANŮ, JAKŽ V WASH
ingtonu se sděluje, nedalo se regi
strovati, jakž toho zákon žádá. Kdy
je Strýček Sam pošle nazpět do Či
ny se nepovídá. Nezdá se, že by
museli mít zrovna veliký strach, vlá
da nemá moc peněz a tím méně na
dopravu "ocopených."

V LONDÝNĚ MAJÍ NYNÍ TAKÉ DOUT
níky z tabáku z "černého Německa"
a říkájí jim "Kameruncigaren." Kdo
si chce odvyknout kouření učiní prý
dobře, když pól takového doutníku
vykouří, celý prý člověka při nej
menším omráčí, tak jako Němci chtě
Evropu tvrzením svým o kultuře je
jih v Kamerunu.

NEJNOVĚJŠÍ DEMOKRATICKÁ PŘE
ložba celat čini opět další krok smě
rem McKinsleyismu, totiž ve směru
ochranném a zvláště obrání evkrový
trust. Clo na cukr má vejti v plat
nost dnem 1. ledna 1895, aby se
mohl trust na to náležitě připravit a
cukrem zásobit. To bude státi tru
stu aspoň za 15 milionů dol.

COXEY A JEHO PŘÍVRÁŽNOSTI A CELÁ
strana populistická dělájí s obřaloby
proti němu vnesené velikého val
blouda. Kdyby kdokolivěk jiný pro
takový přestupek byl obřalován a
odsouzen, ani kohout by potom ne
zakokrhal. Ale populistické čamo
pisy a populističtí řečníci nadělají
caviků, jako by se jednalo o krk.

COXEYEM IDÁ SE ŘVÍ PŘÍZNÁKEM
choroby, léčí pouze tento příznak
vlastní chorobu nevyhojí. Voliči po
náležitě konsultaci sami vynajdou
lék, jenž na nemoc se hořá pomůže.
Bude to sice nějaký prostředek "do
mácť" jen, ale dojata ščinější, nežli
všeliké ty létkvary nejisté a divoké
koření pánů demokratů, jimiž celou
soustava bytí našeho tak zpropada
ně podrážil i poškodil.

POSILANEC V KONGRESU, McCIANN,
podal návrh, aby bylo vyšetřeno,
kdo prý jest "zodpovědným za tolik
třeně a jaké zákony je potřeba k udrž
ení a zachování takového stavu
průmyslu a obchodu, aby občanstvo
americké nalezalo hojnost a dobře
placené práce." — Jestli je návrh
ten dobře míněn, povili komise kon
gresu pravdu, je dobře; podobá se
však, že má to býti komise k umý
vání demokracické strany. Nu však
avidíme.

DO CELÉ ŘADY SLOVENSKÝCH ČA
sopisů vstoupil nyní ještě jeden a sice
v Pittsburgu, Pa., vydáván "Sloven
ský Hlas" týž psán jest nářečím,
jakéž se mluví v sarišské, zemplinské,
špišské, alabanské a ungarské stoli
ci. Jest to asi tak, jakobychom
vydávali my list nářečí Chodů, haná
ckým a p. Z toho vidno, že tím jen
náramně citelné potřebě se vyhovu
je, zejména již proto, když v Pitts
burgu, Pa. vzorné řízeného a pěkné
ho slovenského listu stává.

KAŽDĚMU SE STEJNĚ NEMĚRÍ, TOT
až příliš známou věc v Chicagu o
jistém listě, kterýž v podání lidu
"tetka" slove pro starobylost svou.
Nedávno mydlila jisté dva ochotni
cké spolky, že opovázily se dávat
jistý kus protože náhodou přeložil
jej člověk jí nepohodlný, nyní však
aby ozvala se a popadla jak se říká
"Bílou otrokyni" za "říglí" to ne,
ač překlad to hrůzostrašný jaký vy
vází jen "betlachovina." Aude
sapere!

NEŠVĚDOMITÍ, ANO NANEJVĚŠ BÍDNÍ
tvorové, již vydávají se také za novi
náře zejména u listů anglických,
"zrobí" někdy zcela vyhané a ne
pravé, jen když sensační zprávy a
poslou také "divoké kachny" do
světa, nic se na to neohlížejíce kolik
rodin štěstí mohou zničiti, kolik ne
šťastníků v záhubu uvéstí a jaké
podniky podkopati. Tak stalo se své
doby velice vážené a řádné rodině
české v Iowě. Anglické listy při
nesly sensační zprávu o za živa po
chované dívce české, dceři to onoho
krajana a záhy ukázala se, že vše to
bylo vyhláno, mírně řečeno bídně
vyhláno. A nyní se sděluje, že ná
sledkem podobné vyhané zprávy v
listech se objevivši v Sedalia Mo.
jedna z nejstarších bank tamních v
těchto dnech padla—přišlat v pověst
nepravou, úvěr její byl podryt ná
sledem jen takové zlomyslné a bídné
blí o ní novinám telegrafované a
dřlo jest dokonáno. Na takové no
vinaření mělo by pár Scottů, soudců
došlápnout slušet by jim lépe, nežli
odsuzovat redaktory, kteří mají
tolik poctivosti, svědomitosti a upří
mnosti a úkol svůj na zřeteli majíce,
kárají co pokárání si zaslouží, veřej
nosti prospívajíce.

VE SPRINGFIELDU, ILL. INKORPORO
vána byla Národní Jednota Sokolů
pošských a více na podnět upřímné
ho a pro věc sokolskou zaujatého
Sok. Kazimira Zychlinského a jin
ých. Vída, bratři Poláci uznávají
potřeba velikého združení, kdežto u
ná ještě mnoho šorbů sokolských
díť mimo Jednotu, ba co více záklá
dají se sbory katolické a tím podob
né jen na úkor vlastně dobré věci
sokolské.

V PULLMANOVYCH BÍDNÍCH NA ŽE
lezniční vozy zastavili dělníci práci.
Stěžíž na to, že musí pracovati za
mědu o třetinu nižší než loni. Ve
schůzi, kterou před strajkem odby
vali, vysvětloval jim předseda spol.
Pullman, že za panující třené jsou
jen dvě cesty, — buď úplně zastaví
práci, aneb pracovat levně; za dř
vější ceny že nyní výrobky odbýti
nelze a aby nemusili vůbec zastaviti
dílo, že spokojiti se musí s cenou
mnohem nižší. Nabízel dělnictvu,
aby prohlídkou knih se přesvědčilo,
zdali tomu není tak a že sezná, že
společnost dělá se stráton, neboť na
jednom druhu vozů stráček — \$12.00
na každém, na jiném \$79.00. Věk
dílníci nechtěli se přesvědčiti, že
společnost činí vše co je možno a
raději zabít, než by pracovali za
demokratickou mzdu. Inu, když
nechtí demokratickou mzdu, nemějí
před tí rokem chtít demokratické
ho presidenta.

NÁRODNÍ LISTY PRAŽSKÉ ZE DNE
27. dubna píš: "Již leží takový
návrh, podaný poslancem Pfefferem,
na stole sněmovny lidu ve Washing
tonu. Zni v podstatě takto: "Unie
vydejí nezúčtitelné obligace a záro
vek poukázky státní pokladny v su
mě 500 milionů dolarů, kteréž rozdá
jednotlivým státům, aby tyto bez
prodlení podnikly stavby silnic, pla
tce za osmihodinnou práci půldru
hého dolaru mzdy. Nevíme, zdali
zrovna tento návrh projde, ale že do
dne 1. května kongres americký
nějakou pomocnou akcí vyjde hrnou,
ctm se zástupům nezaměstnaného
lidu lidumile vstříc, za to, tušíme,
ručí osvícenost a zdravý rozum sně
mu Hše tak pokročilá a tak demo
kratické, jakou jest Unie severoame
rická. Každým způsobem bude le
tošní 1. květen ve Washingtoně
udalostí dějinnou." — Patrně že Nár.
Listy neznají naše demokratské
"státnky" a demokratské zásady a
tradice. Kdyby byly studovaly po
někud politické dějiny, musily by
vědět, že strana demokratská byla
vždy odpůrkyní všech vnitrozem
ských prací, oprav a zdokonalení a
to ze své odvčké zásady svrchovano
sti států. Demokratská strana vždy
popírala, že by ústřední vláda měla
právo podnikati nějaké práce takové,
považující to za mísení do záležitosti
a práv jednotlivých států, dovozující,
že každý stát má právo a povinnost
starati se o své vlastní záležitosti a
pečovati o své vlastní občanstvo a
zájmy a vláda ústřední, že může jen
o společné záležitosti se starati.
Jen ten kdo nezná politické dějiny
země mohl očekávati, že nynější
vláda vyhově požadavkům Coxey
ovců.

JEST LI DOPADL BÍDNĚ "RAKOUSKÝ
den" na světové výstavě v Chicagu,
tož "rakousko-uherský den" na zimní
výstavě v San Franciscu musel býti
teprve spátřalým, jakž vážený přítel
náš p. Vostrovský již sdělil. Zaj
ímavým však jest úsudek o celé té
slávě, jaký pronášá Arthur Fisher,
dopisovatel německých listů karlo
varských, jenž celé té komedie byl
přítomen a v rakouském oddělení na
výstavě pověřeným zástupcem ruz
ných firem jesti a sdělení p. Vostro
vského potvrzuje. Nevíme sice, jest
li takto psal i domů však v souko
mém dopise svému příteli napsal "o
té veliké rakouské slávě" následující:

"Dnes byl rakousko-uherský den a
přivedem a to při světovém vstupném
na 25 ct. Pakli by jste si chtěl o
"slavném" tom průvodu učiniti po
jem, musel by jste býti přítomen.
Pochybují, že jste měl kdy příležitost
něco tak "velkolepého" spatřiti. My
slivci, husáci, ano docela i slavnostní
vše pivovarské společnosti John
Wieland & Co. byl při tom a pakli
se nemýlím tři a půl vozu, jež nazy
váme landauer. Zabájen byl průvod
třemi jezci s naraženými ohromný
mi klobouky s širokou střešou, proti
přívalem bouře se hodí. Ti
jeli na úlechlých herkách expres
závkých, pak následoval slavnostní
vůz tažený čtyřmi koni náramně ele
gantní a ozdobený těžkou látkou za
25 ct. yard. Na něm sedělo několik
blé obléčených dívek ozdobených
křiklavými stahami a šerpami, ba
mezi těmi seděla i jedna "Austria"
se štítem s mečem, jakož i Tyrolačky
"papá" Seidla. Z děvčátek těch vy
nikaly mnohé tím, že na nožkách
navlečeny měly botičky, jež kdysi
blé byly a podle opevnění těch a
velikosti, jakož i dle tvaru, dalo se
souditi, že kdysi jejich prababičce v
den zlaté svatby její dobré konaly
služby. Za slavnostním vozem ná
sledovala banda, myslím totiž hudbu,
na to přišli pak tak zvaní rakouští
myslivci s americkými čapkami a
helmami. Kdyby světlý Radecký
o těchto hastrótech ze zoll jen byl
snil, jistě by vstal z hrobu a přišel se
na ně podívat. Což ale kdyby byl
měl příležitost podívat se na těch
osm husarů, již myslivce následovali.
Ti chlapi byli všemu jinému podobní,
jen ne tomu co představovali, nad
třm byl by ubohý Radecký dojísta
znovu do hrobu pad, aby neztratil
všechn svůj lesk. Nebyli mezi ni
mi dva, kteří za celou dobu žití své
ho na koni seděli. Za těmito husary
jel landauer a v něm pánové Rabo
vich, Kuhe a Moser. Já jsem se
však, jakž samo sebou se rozumí
nesúčastnil a pak dva a půl druhých
vozů. V slavnostní síni, jež prabřd
ně dekorována byla, že by se za ta
kovou dekoraci vesnický šenkýř sty
děl, dostali někteří tí Rakoušané ze
San Franciscu velice povážlivou ne
moc žvanění zvanou a poněvač jsem
tomu nemyslu dále naslouchati ne
mohl, raději jsem odešel. Nejlepší
číslem na programu byla píseň
"papá" Seidlových zpěváků: "Wir
san von Oesterreich."

Vyléčilo několik případů.

Leosterville, S. Dakota, 23. list. '93.
Čtený pane!
Jest mou povinností Vám vzdáti
srdečné díky. Byl jsem nemocen 7
neděl na zápal plic a lidé říkali, že
nevydržím. Využil jsem dvě lahve
Hoboko a jsem úplně zdrav. Též
mé ženě lék váš pomohl od zebení v
životě. Moje sousedka trpěla bolestmi
v zádech a v žaludku a užívala různé
léky, ale beze všeho výsledku. Poradil
jsem jí tedy vaše Hoboko: využíla
tři lahve a nyní jest úplně zdravá.
Jiný případ byl mého přítele. Jeho
chlapek, tři roky starý, měl již po dva
roky vyrážku na celém těle. Poradil
jsem mu, aby dal chlapek váš krveči
stitel. Chlapec využil dvě lahve a
vyrážka je pryč. Zkrátka musím říci,
že kde vaše Hoboko připravované
v čísle 112—114 Hoyne avenue Chica
go, Ill. užíváno, dalo úplnou spokoje
nost. Přejeme Vám mnoho zdaru a
dlouhá léta, byste lidem pomoci po
skytovali mohli.
V úctě váš Frant. Tirner.
Pouze řádné ustanovení jednatele
vé prodávají Hoboko a nelze je dosta
ti v lékárnách, poněvač není výrobek
lékárnickým. Pište na majitele
dra. Petra Fahrney-e v Chicagu, Ill.

Booneville, Mo. — Trpěl jsem
silnými nervovými bolestmi v hlavě,
tak že až na oči mně to učinkovalo.
Prvé použití sv. Jakuba oleje po
skytlo mi úlevu. — H. M. Clark.

Do Saline Co. — Dne 27. května
pořádn bude výlet do háje p. Fr.
Jelina, k čemuž všichni z okolí
Crete a Wilber aktivě jsou zváni.
O dobrou hudbu, nápoje, zákusky a
o pobavení jest postaráno. Zve
Pořadajitel Výbor.

Naši zahraniční přátelé.

Poslední číslo Bohemian V
přináší pod obdivem tímto velk
pozoruhodný článek, který dozaj
sajmáti bude každého z našich
nář a proto jej v překladu podáv
me:

V nynějším zápasu Čech o naby
neodvislosti a samosprávy sláží
někteří státníci šlechtí klásti velké
váhu na domnělé sympatie dvo
evropských velmoct, Ruska a Fra
cie. My nejeme tak sankvinický
jako krajané naši zpočetného rka
a pokusíme se o uvážení domnělé
přátelství ve světle dějin, minulý
i přítomných.

Jest nepochybně pravda, že i
ruský vl dobře, že jest nejen ruský
nářžtí též i slovanským a že snad
ruská vláda uznává, že má postáti
slovanské. Minulá ruská válka, ku
rou osvobozeno bylo Bulharsko, u
byla počata jedině ze snahy, aby da
saženo bylo pobřeží středomořsk
nářžtí požadována byla veřejným
němfm: lid šel do války aby osvob
dil své slovanské bratry. "Jest
vše slovanská kterou hájíme," př
hlásil car Alexandr v Moskvě; p
prvé co car ruský pronesl slova ta
závažná, a přec, co jsou výsledk
oné velké války?

Rusko nemůže podniknouti le
nou rozsáhlou panslavistickou ak
pokud Polsko jest nesmířeno. Rusk
může plniti úkol na jihu, velkém sl
vanském jihu, osvobozeném ruskou
krví, však co se týká západu, tu pr
past hluboká dělá obě země, Čech
a Rusko. Povždy od roku 1807
zvláště od kongresu vídeňského
(1815) vládcevé Ruska snažili se př
vésti celé Polsko v "osobní unii"
Ruskem. Alexandr první dal sv
části Polska liberální ústavu; v ro
1862 byl opět učiněn pokus o sm
ření Polska pod Wielopolakým.
však všechny tyto pokusy byly ma
nými. V zájmu Německa leží, ab
přátelská rusko-polská unie se nikd
neutvořila a státníci němečtí měli
posud velký zdar v živění zásti Po
ska proti Rusku.

Kdyby i nastal zítra smíření ob
těchto velkých slovanských národ
nemusilo by z toho následovati,
by se nechala provésti ihned politie
unie všech Slovanů. Dějiny jsou
tomu příliš zdlouhavými. "Spol
ná Italie" sen Danteho v 14 století
(viz: jeho dílo De Monarchia) Sp
jená Italie, kterou Petrarca naléha;
požadoval ve svém slavném zpěv
"Šlechtě Italské," byl pouhým sne
po šest století a splnil se teprvé př
několika desetiletími.

V roce 1871 Češi skorem dosáh
podstatného uznání svých histor
kých práv, ústřední vláda byla vo
nou vyhověti jejich požadavku s
mosprávy, jak vysloveno ve fund
mentálkách, císař výslovně projevil
ochotu v pamětném svém reskript
ze dne 12 září 1871 a přec všechn
vyjednávání bylo zmařeno zakro
ufm cizích moctí, z nichž Rusko, slo
vanské Rusko, bylo jednou, jež ca
přáli neodvislosti Čech. A kdy
jeden český časopis veřejně obvi
val ruského vyslance Novikova, ž
byl původcem zamítnutí fundame
tálních článků, úřední orgán ruskéh
ministerstva zahraničních zálež
tostí nepopíral toto obvinění, nýbr
pouze ujišťoval Čechy, že "vyjedn
vání bude znovu předsevzato dřív
nebo později" (action sera reprie
tot ou tard). Rusko patrně obávalo
se nové polské revoluce, kdyby če
ské snahy byly se zdályily.

Soudíce dle minulosti, vzhledem
k těmto udalostem, nemůžeme oč
kávati zakročení Ruska v zájmu č
ské samosprávy a nejvíce v co m
žeme doufat jest, passivní přátelst
totiž, my můžeme očekávat, že Ru
sko nikdy nedovolí Německu, ab
pohltilo Čechy, poněvač by v tom
případu Německo obdrželo převah